

Гностицизм – (грец. gnōsis знання) — релігійно-науковий термін, яким описують різноманітні релігійні течії та вірування у 2-3 століттях, та інколи і у більш ранні періоди.

Еклектика – метод, заснований на довільному поєднанні розрізнених, не мають єдиного творчого початку фактів, понять, концепцій, в результаті якого досягаються поверхневі, але зовні правдоподібні, що здаються достовірними висновки. Часто еклектика застосовувалася для обґрунтування будь-яких поглядів, ідей, привабливих для масової свідомості, але не мають реальної ні онтологічної, ні гносеологічної цінності і достовірності (в середні віки - в релігії, в даний час - в рекламі).

Схоластика – (*лат. scholasticos* —ученний, шкільний) — філософське вчення, в якому поєднані релігійно-філософські засновки з раціоналістичною методикою та формально-логічними проблемами.

Герменевтика – (грец. hermeneuein — пояснювати, тлумачити) — філософський метод тлумачення та розуміння феноменів культури, зокрема текстів, їх залежності від контексту культури, в якому він існував, і від культури суб'єкта, який здійснює інтерпретацію.

Патристика – (лат. pater— батько)— сукупність філософських доктрин християнських мислителів (отців церкви) II—VII ст.

Апологети (грец. *apologetikos* — захисний) — ранньохристиянські письменники (Юстин, Тертуліан, Оріген) III ст, які захищали від критики християнське вчення; захисники певних течій, учень.

Містицизм (*грец. mystika* — таємні обряди, таїнство) — релігійно-філософський світогляд, який вважає можливим осягнення божественного (трансцендентного, надприродного) буття шляхом відходу від світу і занурення в глибини власної свідомості, віра в можливість безпосереднього спілкування з Богом через злиття з ним власної свідомості. Характерний для багатьох релігійних культів, філософських вчень (Беме, Сведенберг та ін.).

Гностицизм – (грец. gnōsis знання) — релігійно-науковий термін, яким описують різноманітні релігійні течії та вірування у 2-3 століттях, та інколи і у більш ранні періоди.

Еклектика – метод, заснований на довільному поєднанні розрізнених, не мають єдиного творчого початку фактів, понять, концепцій, в результаті якого досягаються поверхневі, але зовні правдоподібні, що здаються достовірними висновки. Часто еклектика застосовувалася для обґрунтування будь-яких поглядів, ідей, привабливих для масової свідомості, але не мають реальної ні онтологічної, ні гносеологічної цінності і достовірності (в середні віки - в релігії, в даний час - в рекламі).

Схоластика – (*лат. scholasticos* —ученний, шкільний) — філософське вчення, в якому поєднані релігійно-філософські засновки з раціоналістичною методикою та формально-логічними проблемами.

Герменевтика – (грец. hermeneuein — пояснювати, тлумачити) — філософський метод тлумачення та розуміння феноменів культури, зокрема текстів, їх залежності від контексту культури, в якому він існував, і від культури суб'єкта, який здійснює інтерпретацію.

Патристика – (лат. pater— батько)— сукупність філософських доктрин християнських мислителів (отців церкви) II—VII ст.

Апологети (грец. *apologetikos* — захисний) — ранньохристиянські письменники (Юстин, Тертуліан, Оріген) III ст, які захищали від критики християнське вчення; захисники певних течій, учень.

Містицизм (*грец. mystika* — таємні обряди, таїнство) — релігійно-філософський світогляд, який вважає можливим осягнення божественного (трансцендентного, надприродного) буття шляхом відходу від світу і занурення в глибини власної свідомості, віра в можливість безпосереднього спілкування з Богом через злиття з ним власної свідомості. Характерний для багатьох релігійних культів, філософських вчень (Беме, Сведенберг та ін.).